

Der er ved § 46 åbnet mulighed for at dispensere fra paragraffens forskellige bestemmelser. En sådan dispensation vil navnlig kunne få praktisk betydning for bestemmelsen i femte stykke in fine om, at kasserne skal være forsynet med låg.

Ad §§ 14—16.

I §§ 14, 15 og 16 indeholdes en række almindelige bestemmelser angående ren- og vedligeholdelse af fiskerfartøjer og lokaler, boder, køretøjer m. v., der anvendes til fangst, opbevaring, transport, tilvirkning eller anden behandling af fisk og fiskevarer samt af redskaber, maskiner og andet inventar m. m., der benyttes ved behandling af eller i øvrigt kommer i berøring med fisk og fiskevarer.

Bestemmelsen i § 15, sidste punktum, svarer til den adgang, der er for sundhedsmyndighederne til at lukke virksomheder, der ikke er hygiejnisk, forsvarligt indrettede eller renholdte. En standsning af virksomheden vil dog kun finde sted i tilfælde af grove eller gentagne tilsidesættelser af de omhandlede forskrifter. Fremgangsmåden i sådanne sager vil normalt være den, at der først af tilsynet gives virksomheden påbud om inden en passende frist at afhjælpe manglerne, og først derefter vil der, såfremt manglerne alligevel ikke rettes, være grund til at skride til en lukning af virksomheden. Det kan dog ikke på forhånd udelukkes, at der også kan opstå tilfælde, hvor manglerne er af en så grov karakter, at der ikke er anden udvej end straks at forbyde virksomhedens fortsættelse.

Ad § 17.

De her omhandlede statistiske oplysninger, som det pålægges de med fiskehandel og tilberedning af fisk beskæftigede virksomheder at indsende til fiskeriministeriet, tilsigter at skabe overblik over dansk fiskeris produktionsforhold. Da disse oplysninger er af en så vital betydning for den danske fiskeeksport og i øvrigt også til megen nytte ved tilrettelæggelsen af tilsynsarbejdet, har man fra alle sider inden for erhvervet tilsluttet sig, at denne oplysningspligt bevares. De herom nugældende bestemmelser, der ganske svarer til de i paragraffen indeholdte, er udstedt med hjemmel i vareforsyningsloven, men i betragtning af denne lovs midlertidige karakter har man gerne ønsket bestemmelserne optaget i kvalitetsloven for at undgå, at man ved en eventuel ophævelse af vareforsynings-

loven kommer til at stå i den situation, at man er uden hjemmel til at indkræve de pågældende oplysninger.

Ad §§ 18—20.

I §§ 18, 19 og 20 indeholdes regler angående fiskens behandling, herunder skylning og rensning efter fangsten. Navnlig rensningsbestemmelserne er af største betydning for kvaliteten af den fisk, der ikke ilandbringes levende. Når man skal tilstræbe en forbedring af fiskens kvalitet, er det som tidligere anført nødvendigt at gribe ind lige fra det øjeblik, fisken fanges, idet den forringelse af kvaliteten, der een gang er sket, ikke senere lader sig afhjælpe, selv om fisken derefter får den bedst mulige behandling.

Man er imidlertid klar over, at de her foreskrevne regler ikke i sig selv er tilstrækkelige til at sikre opfyldelsen af lovens formål, og dette gælder i øvrigt også en række andre i de i loven fastsatte bestemmelser, men at der ved siden af lovreglerne bør sættes ind med et oplysningsarbejde med det formål at oplyse såvel fiskerne som fiskehandelen og industrien om, hvorledes varerne rettelig bør behandles. Et sådant oplysningsarbejde tænkes iværksat gennem de forskellige faglige organisationer og Landsforeningen for Fiskepropaganda. Endvidere vil det igennem fiskeriministeriet og dets institutioner i denne retning hidtil udøvende vejledende arbejde selvsagt blive fortsat.

Ad § 21.

De her fastsatte bestemmelser, der svarer til de for salg af kød og andre levnedsmidler gældende bestemmelser, tager sigte på at sikre sunde og reelle forretningsmetoder inden for erhvervet. Netop når det drejer sig om fisk og fiskevarer, hvor der som oftest kræves særlig fagkundskab for at afgøre, om en vare er af god eller mindre god beskaffenhed, er det af betydning, at der skabes et tillidsforhold mellem forbrugerne og de handlende.

Ad §§ 22 og 23.

For at sikre tilsynet med overholdelsen af lovens forskrifter er det nødvendigt, at alle, der beskæftiger sig med fiskehandel, indgiver anmeldelse herom, inden virksomheden påbegyndes. Dette gælder såvel en-gros- og eksporthandelen (§ 22) som detailhandelen (§ 23).

For så vidt angår de i § 22 stillede lokalekrav, bemærkes, at man er klar over, at disse krav formentlig ikke fuldt ud vil kunne opfyldes af alle bestående virksom-